

अथाष्टादशोऽनुवाकः ।

ऐन्द्रे पशौ एकादश प्रयाजप्रेषाः सप्तदशेऽभिहिताः । अष्टा-
दशे अप्रिनामकाः प्रयाजयाज्या उच्यन्ते । तत्र प्रथमाष्टच-
माह । * “समिद्धो अग्निः समिधा सुषमिद्धो वरेण्यः । गायत्री
कृन्द इन्द्रियम् । अविर्गौर्वयो दधुः” इति । समिन्नामकः प्रथ-
मप्रयाजदेवः, ‘अग्निः’, स च ‘समिधा’ समिद्यागेन, ‘सुषमिद्धः’
सुष्ठु प्रज्वलितः, योऽयं तादृशोऽग्निः यच्च ‘गायत्र्याख्यं कृन्दः’,
सोऽपि ‘अविः’ सार्द्धसंवत्सरो गौः, त एते देवाः ‘इन्द्रियं’
चक्षुरादिपाटवं, ‘वयः’ आयुष्यञ्च, ‘दधुः’ सम्पादितवन्तः ॥

अथ द्वितीयामाह । “तनूनपाच्छुचिव्रतः । तनूनपाच्च
सरस्वती । उष्णिक् कृन्द इन्द्रियम् । दित्यवाङ् गौर्वयो दधुः”
इति । ‘तनूनपाच्’ कृद्धेन द्वितीयप्रयाजदेव उच्यते । स च ‘शुचि-
व्रतः’ शुद्धेन व्रतकर्मणा युक्तः, तादृशः ‘तनूनपात्’ शरीरप्राप्ति-
हेतुः, ‘सरस्वती’ च, ‘उष्णिक् कृन्दः’, च, ‘दित्यवाट्’ संवत्सर-
द्वयोपेतो ‘गौः’, च इत्येते देवा ‘इन्द्रियं’, ‘वयः’, च सम्पादयन्तु ॥

तृतीयामाह । “इडाभिरग्निरीड्यः । सोमो देवो अमर्त्यः
[१] । अनुष्टुप् कृन्द इन्द्रियम् । त्रिवत्सो गौर्वयो दधुः” इति ।
‘इडाभिः’ मन्त्रोक्ताभिः स्तुतिभिः, ‘ईड्यः’ स्तुत्यः, ईड्यनामको-
ऽग्निः तृतीयप्रयाजदेवः, यश्च ‘अमर्त्यः’ मरणरहितः, सोमो
देवः यत् ‘अनुष्टुप् कृन्दः’, योऽपि संवत्सरत्रयोपेतो ‘गौः’, त
एते देवाः, ‘इन्द्रियं’, ‘वयः’, च ‘दधुः’ ॥

* ३०४ पृष्ठायां “इडस्पदे सर्व्ववेतु” इति भाष्येन दृश्यते । अति-
रिक्तपाठ इत्यनुमीयते ।